

הנה למדתנו התורה באלו הערכים סודות מהבירים הטבעיים. וזה כי מפני שהיה ערך הנקבה
תמיד פחות מערך הזכר, למדנו שהאשה חסרת הבריאה ביחס אל האישי, כמו שהתבאר זה
בטבעיות. ולמדנו עוד מזה כי קודם הגיעם לעשרים שנה הם בזמן הצמיחה ולזה אינם שלמים
עדיין. ואחר ששים שנה הם בזמן ההתבונן* ולזה הם דורכים אל* החסרון וההפסד מפני זה היה
הערך [היותר גדול מכן כי ועד כן ש' שנה. ועד היותו בן חדש לא היה לו ערך, כי אולי הוא
נפל*. ומכן חדש ועד בן חמש שנים לחזוק החסרון אשר בבריאתו לא היה ערכו כי אם עשירית
הערך השלם לזכר ולנקבה. ואולם מבין חמש שנים ועד בן שנה שהחל להתחזק ולמאוס ברע
ובחור בטוב, כי הוא דורך אל השלמות — היה ערך הזכר יותר מי שהוא מבין ש' ומעלה, כי הוא
דורך אל החסרון וההפסד ואמנם ערך הנקבה* לא היה מתחלף אל ערכה מבין ש' ומעלה, כי הוא
ומעלה. להעיר שהמשגל לזולת הפרי הראוי הוא בלתי נבחר. ולפי שהנקבה היא יותר חשוקה
למשגל בהיותה למטה מבין כ', הפחיתה התורה ערכה יותר מהיחס הנמשך לערך הנקבה עם
ערך הזכר*. כי המשגל העושה פרי שלם בה הוא מהיותה מבין כ' שנה ולמעלה. ולהשלים
ההערה בזה לא הפחיתה התורה ערכה מבין שנים שנה ומעלה לפי היחס הקודם, אבל שמה
לערכה בהיותה למטה מעשרים שנה עד היותה או בלתי ראויה למשגל כלל, שאין המשגל
לזולת הפרי הראוי יותר נבחר מהעדרו.

→

→
27
א' 187